

Sis tälli aja meestel irimpääle, ja
nid oleped kinni ja talibz kaha
mineva, kuni suure kööki juur Rehepapp ja Wanapais elävit äös jõ-
jatust. Kööki laua pääl leidptuuges. Rehepapp andis tulele nööru, kord
purlaku, Karaski lõib ja pool naelt akkata vötma, wanadus jääde
räime ees, punane jaik fellas, ja
ja punane abe suus. Oori pereli ei ei taha tulla. „Kui ja öide piikk
mees chinus peris õrä: „Kurju aya akkakpid," andis rehepapp palgat.
vainut wissimine jõkke, siia jäi "Si seft pal tale mitagi väljä,"
üks ees. "Vene mees palus maste koiru Wanapois. Rehepapp loptas
, Pai irrä, moi ei ole kuri mainitõ ja läke koda
moi Karaskit suurrib." Täg arnu
ei autut, purlak pisteti kah
eä alla auku. Päärot valgel tänd
jst oori inched tumalat ja oori
peremees ütles: "Tots on si kuri
main, eä te inuita nonne
pallu mael jaarel ei oleks
jaetnud."

Tuula rehepapp rikkas fai.
4.
Tulda rehepapp rikkas fai.
Rehepappaga
ja tee juttu ja ostab. Wanapois kööki
töö minnek ja ütleb: "Ma tõttin
kotka fobi! Kas lääß, mis suur onne-
bus malle un jahtunud. „Mis onnelus
si?" „Küll kauppi illo aja eest vana
elatud piigä." „Mis tall ja riija?"
„Ta on kuri kus kuri main.